

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

15 Indulgentiae plenariae ad hoc, ut reviviscant anno Iubilaei elapso, quid
requiratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

indulgentiae publicarentur, vel nunciarentur, & qui sese facerent, in excommunicationis sententiam eo ipso incurtere voluit, & quod ab Ordinariis locorum punientur, ut per Navar. in eodem com. de indulgent. no. 133 in princip. quanam suspensionem etiam ad suum, & ejusdem Sedis Apostolicæ beneplacitum, eodem modo, & forma supra expressis, Clemens Papa VIII. post jubilæi inductionem, innovavit, quæ tamen indulgentiarum suspensio solum proeedit in plenariis, non autem in aliis, ut ipsius suspensionis expressa verba aperte testantur, & declarat Navar. eod. com. not. 25, n. 2, & 3: & cum sit odiosa, ampliari non debet ad non expressa, cap. oda, de reg. jur. in 6:

Hæc autem suspensio, quoad plenarias, durat, non solum durante anno Jubilæi, & vita Papæ Clementis, sed usque ad beneplacitum Sedis Apostol. quod morte Pontificis non tollitur, quia non respicit personam, ut ex contextu Bullæ patet, sed auctoritatem Pontificiam, quæ in omnibus successoribus perpetuat; & propterea, nisi à Pontifice pro tempore existenter revocetur, semper intelligitur in suo labore permanere, cap. si gratiosè, de rescript. in 6. & Navar. in d. com: not. 28 nu. 7: &c, licet non desint scribentes sylum curiæ habere ut elapo anno Jubilæi, cæteræ omnes indulgentiae reviviscant, consuetudine, quæ Papa seit, & tolerat, ita interpretante, tandem, anno Jubilæi elapo, requiritur expressa suspensionis revocatio, ut tradit Navar. in d. com: de indulgent: not. 33: nu. 7. ex felatu Datarii de mente Gregorii XIII. & ita Clemens Octavus anno Jubilæi explero interrogatus, suspensionem durare, donec aliter, &c. respondit: Cessat tamen sus-

pensio cum verbo, vel scripto Papa declarat, ipsam suspensionem fore sublatam, & communis usus ita testatur.

Ad indulgentiarum validitatem quinq; requiruntur: auctoritas in concedente, habilitas in recipiente, pietas in fine, utilitas in opere, & congruitas in tempore, secundum glo. in d. extravag. 1. & septem secundum Innoc. in cap. quod autem, de penit. & remiss. & quatuor secundum Graff. qui sequitur d. gloss. eod. c. 15. n. 51. Sed communis sententia est, + quod tantum requirantur, scilicet ex parte dantis auctoritas, ex parte recipientis charitas, & ex parte cause pietas, quæ comprehendit honorem Dei, & proximi utilitatem, S. Thom. in 4. d. 20. q. 1. art. 3. q. 2. & Navar. qui testatur, hanc opinionem communiter receptam, d. com. not. 32. num. 18.

Primum requisitum est auctoritas ex parte dantis, quæ summa est penes Papam, summum, universalem, & unicum Christi Vicarium, à quo alii inferiores ordinarii, vel delegatam recipiunt auctoritatem, c. cum ex eo, in fine, de penit. & remiss. gloss. mag. in c. i. extravag. commun. eod. tit. Paulud. in 4. d. 20, q. 4. colum. 6: Navar. eod. com. not. 31. num. 1, 2, & 3. & not. 32: nu. 11: & Graff. d. cap: 5: num. 51, par: 1, lib. 4. Secundum apud Concilium generale legitimè congregatum, cuius, ut magna est in universam Ecclesiam jurisdictio, sic etiam habet potestatem concedendi indulgentias plenarias. Abb. in Clem. abusoribus, num. 2, de penit. & remiss. & Felin. in serm. de indulgent: circa fin. qua potestate solum est Concilium Constant. sess: 17: ad fin. ubi plenariam indulgentiam concessit, qui certam pecuniam summam tribuissent ad faciendas expensas pro adventu

GREGO.

